

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. [...] Sp. w K.
przeciwko [...] BANK [...] S.A. Centrala w W., B. [...] Sp. z o.o. w P., [...], A. M., [...]
o zwolnienie spod egzekucji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w C.
z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt VI Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od strony powodowej tytułem zwrotu pozwanym kosztów
postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanej B. [...] Sp. z o.o.
w P. kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście)
i na rzecz A. M. kwotę 1847 zł (jeden tysiąc osiemset czterdzieści
siedem).**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez stronę powodową od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 6 września 2012 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne, pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

aw

jw